

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

174. Sabbato. De pleniore Spirituum discretione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

306 *Sabbato Domin. Pentecost,*

ab initio fallax, & malus fuit: sicut ergo omnes veritates & virtutes sunt fructus Spiritus sancti, sic omnes errores & vitia sunt fructus Spiritus diabolici. Vnde ait Ambrosius in c. 5. ad Rom. *Ex actu nomen accipit homo.* Et deinceps infert 1. *Hic spiritu ambulat, qui fugit peccata.* (in epist. ad Gal. c. 5.) 2. S. Antiochus addit hom. 61. *Omnia virtus spiritualis facit.* Veni sancte Spiritus.

MEDITATIO CLXXIV.

Sabbato Domin. Pentecost,

De pleniore Spirituum discretionem.

Aspiciam post Deum (qui Prov. 16. Spirituum ponderator est Dominus) B. Virginem Magistram discretionis Spirituum, à Gerfone dictam, ad quam valde discipulus accedam. Peram scire, cui Spiritui debeam assentiri, cui dissentire.

Conf. 1. Ex proxima meditatione patere, cur exhibant dæmonia (Luc. 4.) à multis, quia erant in mundo, qui ihs plenus est, juxta Chrysostr. homil. 29. in Matth. *Mundus domus diaboli:* nam quis est, qui in mundo non erret? at qui omnis error à malo est, qui mille quandoque veritatibus unam latentem falsitatem tegit, ut decipiat: ideo Christus prohibuit dæmones à veritatis testimonio, uti & Paulus Pythonistas. 2. *Quis est, qui spi-*
ritu

Sabbato post Dom. Pentecost. 307

ritu Dei Regi se finit in omnibus? atqui
perversa sunt omnia, quæ à DEO non sunt.
Tertull: de cultu foem. 3. Quis est ab omni
la be immunis? atqui Hieron. ad Gal. in c. 5.
inquit: *Per vitia vel maxime demones colun-*
tur. 4. Quis non subinde blanditias carnis
sentit? atqui *duabus de causis deserit hominem*
Spiritus sãctus, cum aut sensum carnis habet, aut
gesta, inquit Ambros. in cap. 8. ad Rom. &
causam dat lib. de Noë & Arca. cap. 3. *Hic*
ergo spiritus datur hominibus, sed non perman-
et, quæ autem ratione non permaneat, causa
proditor Gen. 6. quia caro sunt: carnis enim
natura disciplina repugnat, quia voluntati ob-
temperat.

Conf. 2. Quis non habet nævum aliquem
in suis intentionibus? atqui sine rectitudine
intentionis perit ratio virtutis, arboris fru-
ctus ex radice, opus hominis ex intentione.
Lib. 4. revel. S. Brigit. c. 67. *Vitiare virtutes,*
aufferre patientiam intendit daemon. lib. 6.
cap. 43. 6. Quis est, qui sine fine renuncia-
verit propriæ voluntati? atqui omnium vi-
tiorum fons, Angelorum hominûmque
ruina est propria voluntas inordinata, pro-
pter quam nos Deus relinquit dæmoni. l. 6.
c. 78. 7. Quis est, quem non tæduerit perfe-
ctionis? atqui hoc vitium est, quia nemo
veniet ad portum gloriæ, nisi perfectus, vel
perfectè

308 *Sabbato post Domin. Pentecost.*
perfectè purgatus, lib. 4. cap. 62. 8. Quis
non aliquando intermisit voluntariè gustu
dare Deo? atqui talis voluntas non solum
est vitiosa, sed planè conformis est damna-
tis, quâ nolunt gustum dare Deo lib. 6. c. 31.
9. Quis est, qui ex toto semper fuit gratus
Deo, Deique gratijs responderit juxta lu-
men, & dona Dei operando? atqui ingra-
tudo est altera origo, propter quam nos
Spiritus sanctus deserere incipit, & potestati
Satanæ tradere; apud eandem S. Brigit.

Conf. 3. Quis est, qui non distrahatur in
templo in oratione? atqui universum bel-
lum, quod inter nos & dæmones conflatur,
non est de alia re, quàm de oratione, ait
August. ser. de orat. 11. Quis est, qui non
intermiserit correctionem, dum videret de-
linquentem, vel ad melius non stimulavit
proficientem? atqui impedire bonos ne lo-
quantur malis, ne fortè compungantur, vel
ne loquantur bonis, ne ad meliora merita
elevantur, à spiritu diaboli est. l. 4. S. Brigit.
c. 21. 12. Quis est, qui aliquando non sen-
sit se quasi liberum ab omni tentatione? at-
qui etiam non tentari à spiritu malo quan-
dòque procedit, ut fallat incautos. lib. 4.
cap. 95. & 68. Petam à Diva, Spiritu sancto
regi, quod fiet, si in illo, quod agam vel pa-
tiar, non utile, nec mercedem meam, sed
Dei

Dominica SS. Trinitatis. 309

Dei solius gloriam quæsihero. Ita Dominus
S. Ger. lib. 4. cap. 14.

MEDITATIO CLXXV.

Dominica SS. Trinitatis.

De SS. Trinitate.

PRæsentabo mihi gloriam DEI, quam
vidit Isai. cap. 6. inter Seraphinos; vel
Daniel: *Millia millium assistebant ei, & decies
centena millia ministrabant ei.* Petam à SS.
Triade lumen ad agnoscendam ex parte
Majestatem ejus, & gratiam ad eam reve-
rentiâ, amore, & obsequio honorandam,
sicut oportet.

Conf. 1. Abyssali demissione unam na-
turam, unum intellectum, & unam Volun-
tatem essentialiter à se ab æterno, sine fine,
Patrem, Filium, Spiritum sanctum. Patrem,
qui ex fœcundo intellectu per actum notio-
nalem producit Filium, & per actum notio-
nalem voluntatis, quæ est ipsissima Patris,
& Filij voluntas, Spiritum sanctum proce-
dentem. Quod mysterium suppositâ Fide
hâc ratione probatur: Deo alijs fœcundita-
tem producendi simile sui juxta naturam
danti, concedenda est eadem perfectio, ut
producat Personas, quæ sint Deus, sicut est
ipse; quia verò ipse est actus purissimus Intel-
lectus, & Amoris, eò, quòd sit Ens intelle-
ctuale,